

da le iz zmernosti pota v Konstantinopol ne porabijo, čeprav jim je bil ta pot po bitki pri Lüle-Burgas odprt. Ali ta odprti pot ima mali zadrežek: Tsataldso-linijo, katero niti po treh krvavih, na izgubah bogatih dnevih boja pretrati niso mogli . . .

Tako piše torej Nemčiji in Avstriji do skrajnosti sovražni fran-
 Od Pe-
 coski pisatelj. On pravi, da mora z ob-
 zlo-
 zlo-
 službe-
 klanja balkanskih armad pomiriti. Sodba
 vseh boljših mož, ki poznajo Balkan
 in ki gledajo jasno v dogodke, je enaka: Bul-
 gari, Srbi in Črnogorci so v tej nesrečni vojni
 dokazali, da je njih zverinski nagon večji nego
 začetek kulture pri njih! Turčija umira, ali njeni
 dediči ne delajo Evropi mnogo mirnih nad . . .

Zobna kréma

Ustna voda 17

Novice.

Vbogati! Brezpogojno vbogati! Nemci imajo še hušji izraz: kuschen! . . . Omenimo zatirato — zaradi slovenskih klerikalcev. In takoj to bodemo stvar pojasnili! Veliki slovenski „kato-
 avna-
 ličani“ se namreč z ozirom na balkanske do-
 kozo-
 godke potegujejo za pravoslavne protiaavstrijske
 popis-
 hujškače in morilce, ne pa za balkanske kato-
 o tur-
 ličane. Nas psnujejo ti klerikalci za „brezverce“;
 inje se jim samim pa je več za Srbe nego za katoli-
 e jim
 čane. To je glavni list naših klerikalcev „Slo-
 ice o-
 vneec“ prav očitno izjavil. Dokler so Srbi
 p lom-
 in Črnogorci katoliške Albance
 iti, m-
 klali in trpinčili, so naši kleri-
 kalci molčali ali pa morilcem
 žena-
 slavospeve peli. Zadnjič pa so Srbi in
 vsod, Č-
 rnogorci na naravnost zverinski način um o-
 plam-
 rili katoliškega duhovnika. To je
 zodej-
 st bilo našim klerikalnim listom, katere pišejo ve-
 v, ki-
 čidel tudi katoliški duhovniki, malo neprijet-
 za h-
 no. Vendar pa so zadevo deloma zamolčali, de-
 zgo-
 dila pa na kačji način zavijali in kot „nem-
 ično-
 čursko“ laž tajili. Našim klerikalcem
 da gl-
 je več za „jugoslovansko“ gungjo,
 d zlor-
 nego za življenje enega tujega
 gnat k-
 katoliškega duhovnika. Vera jim je
 gle se
 pač le „kšeft“. Ali v tem slučaju se jim je „kšeft“
 i gr-
 slabo obnesel. Ker se je vest o umoru tistega
 vno to-
 katoliškega duhovnika potrdila, prijel je dunaj-
 ski vodilni klerikalni list „Reichspost“, ki se
 „Turk-
 vsaj za našo Avstrijo zavzema, klerikalni dnev-
 amo da-
 nik „Slovenca“ pošteno za ušesa. Ko-
 mandiral mu je ednostavno, da se „Slove-
 nec“ mora zavzeti za umorjenega duhovnika.
 li ne s-
 In glejte, klerikalni slovenski in jugoslovanski
 e bila
 in hrvatski list „Slovenec“ napravil
 ih mes-
 je takoj „kuš“, kakor kužek, ki mu po-
 a prena-
 kažeš bič. Niskal je takoj svoj ostri „pro-
 svetu“ zoper srbske morilce . . . Zakaj?
 razmer-
 Vprašamo, zakaj so slovenski klerikalci nakrat
 e je Te-
 našli svoje „krščansko srce“, ko jih je nemška

„Reichspost“ s polenom opozorila?! . . . Dok-
 ler od koga denar dobivaš, velja
 geslo „kuš“!!! Slovenski klerikalci se prid-
 dušajo vedno nad naprednimi Nemci, ali —
 komando od strani nemških klerikalcev
 razumejo izborni! Ako bi slovenski klerikalni
 listi ne „kušali“, odtegnila bi se jim
 gotova podpora. Pijevo društvo se nam-
 reč še ne klanja ljubljanski megleni „politiki“.
 Slovenski klerikalni listi bodejo sicer i zana-
 prej „vseslovanske“ protikato-
 liške ideje širili, ker se nato zanašajo,
 da jih nikdo razven njih „backov“ ne čita.
 Ali kadar vzdignejo nemški kleri-
 kalcu svoj bič, bodejo „kuša-
 li.“ Kajti denar ni pesek . . .

V Nišu na Srbskem je umrl tamošnji škof
 Domentijan na tifuzo. Bil je komaj 44
 let star.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ptujski „čuki“ so pričeli javnost vznemir-
 jati. V splošnem se sicer tem v obleko bajacov
 oblečenim fantičkom vsakdo smeji; kajti „jedes
 Tierchen hat sein Pläsierchen.“ Ali zadeva po-
 staja resnejša, kadar se gre za versko-cerkvene
 prireditve. Take prireditve ne smejo ničesar s
 politiko opraviti imeti. In gorostasna nesram-
 nost je, ako se take verske priredbe s „čukar-
 skimi“ izzivani omadežuje! To seje zgodilo pri
 velikonočni procesiji minoritske fare v Ptuj.
 Brez vsacega naznanila ali obvestila so namreč
 nakrat prišli ti mokronosi „čuki“ v svoji „so-
 kolom“ ednaki novi uniformi in so marširali
 pred procesijo. Vse ljudstvo je bilo nad tem iz-
 zivanjem hudo razburjeno in kmalu bi prišlo do
 škandala. Procesija je vendar katoliška in slavi
 vstajenje Gospodovo. Kaj imajo torej politični
 demonstranti, ki so v Srbe zaljubljeni, tu opravi-
 ti? Ako se hočejo procesije udeležiti iz po-
 božnosti, naj pridejo tako, kakor drugi ljudje.
 Ako pa hočejo svojo „čukarsko“ uniformo v
 nemškem mestu kazati, naj si poiščejo drugo
 priliko. Obzljajemo, da je bilo to pohujljivo iz-
 zivanje sploh mogoče. Ne bodemo preiskavali,
 kdo je tega kriv. Ali v tem oziru merodajnim
 gosposdom lahko prav resno zagotovimo, da se
 takega zahrbtnega izzivanja odselej ne bode
 trpelo. Procesije katoliške cerkve v nemškem
 mestu Ptuj ne smejo biti sredstvo za pobalins-
 ke panslavistične hujskarje. Toliko za danes!

Pozor pred boleznijo! V ptujskem
 okraju vlada v nekaterih krajih prav nevar-
 na bolezen škrlatica (šarlah), ki na-
 stopa navadno skupaj z difterijo in je že
 jako veliko otrok v grob spravila. Zalostna ne-
 vednost ljudstva je v tem oziru mnogo kriva.
 Opozarjamo nato, da je šarlah jako nevar-
 na in izredno nalezljiva bolezen. Ljudje naj
 bodejo torej previdni in pametni. Vsak slu-
 čaj nastopa take bolezni naj takoj občinskemu
 predstojniku ali orožnikom naznanijo, ki
 potem že vedo, kakšnja je njih nadaljna dolž-
 nost. To je postavno zapovedano in na vsak
 način potrebno. Ko bi ljudje vsak slučaj takoj
 naznanili, bi se že davno ta kužna bolezen
 vstavila. Zdravniki storijo vendar, kar je
 mogoče, ali ljudstvo jih mora na omenjeni
 način podpirati. Lahko miselno in brezvestno
 je, ako se tako bolezen zamolči in s tem ne
 samo za lastno družino, temveč tudi za so-
 sede in druge ljudi nevarnost napravi. Ob-
 last bi morala v tem slučaju jako strogo
 nastopiti. In tudi gg. učitelji ter duhovniki
 bi imeli sveto dolžnost, da ljudstvo podučijo
 in mu razložijo nevarnost ter obrambna
 sredstva zoper to in ednake bolezni. Koliko
 nedolžnih otrok mora le zaradi nemarnosti
 in nevednosti ljudi v prerani grob!

Slovenski patrioti. Te dni sta se imela pred
 mariborsko sodnijo dva prvaško zagrižena mo-
 žaka zagovarjati. Oba sta po gostilnah svoji
 ljubni do Srbov in svojemu sovraštvu do lastne
 avstrijske domovine izraz dajala. Zanimivo je,
 da sta bila obadva svoj čas podčastnika (četo-
 vodja) v avstrijski armadi. Prvi je bil slovensko
 zagriženi posestnik iz radgonske okolice Bra-
 čič. Možakarja so prvaški listi in srbofilski
 hujškači tako naščuvali, da menda že ne ve več,
 kaj govori, ali pa da misli, da smo tudi na
 Štajerskem pod vlado črnega Petra iz Beligrada.
 V neki zgornjeradgonski gostilni so govorili o

možnosti izbruha srbsko-avstrijske vojne. Bračič
 je ob tej priliki vpil, da se v taki vojni nesme
 na Srbe streljati, ker so ti „bratje“ Slovencev.
 Rekel je tudi, da bi bilo za nas jako dobro, ako
 bi prišli pod srbsko vlado. Bračič je vsled ve-
 leizdajalskih besed na tri tedne zopora
 obsojen. V luknji se mu bode vroča kri pač
 pomirila. Sicer pa svetujemo Bračiču, da naj se
 ednostavno v Srbijo izseli, ako se mu v Avstriji
 ne dopade. — Drugi obdolženec je bil znani
 prvaški hujškač Karl Brezočnik iz sv. Lovrenca
 pri Mariboru. Ta nezrel možakar dela največ
 prvaškega nemira v sv. Lovrencu in bi najraje
 vse naprednjake kar žive požrl. Fajmošter
 seveda podpira tega junaka. Odkar je balkan-
 ska vojna pričela, je Brezočnik kar norel
 od samega veselja in navdušenja. Pri vsaki pri-
 ložnosti se je razburjal za „brate“ Srbe in Bul-
 gare in jim klical „živio.“ Dnè 14. t. m. je
 imel v gostilni Koder cel nagovor, v katerem
 je zopet Srbov in Bulgarom „živio“ vpil in
 tudi prav čudne izraze gledè našega cesarja ra-
 bil. Zahteval je tudi od navzočih večkrat, da
 naj izpijejo svoj kozarec na zdravje Srbov in
 Bulgarov itd. Vsled teh vsekokor protiaavstrijskih
 besed je državno pravdnistvo proti Brezočniku
 obtožbo dvignilo. Komaj so prvaki to izvedli,
 napeli so vse moči, da bi Brezočnika iz zanjke
 rešili, v kateri se je predrzni fantalin vjel. Pri
 razpravi se je videlo, da je imelo to prizade-
 vanje tudi uspeh. Priče, ki so takrat z Brezoč-
 nikom sedele, se večidel niso vedele „nič spom-
 injati“, krčmar Koder je tudi prav zmešano
 izpovedal. Natakario Sbul je vzel klerikalni
 poslanec dr. Verstovšek v svojo službo in ji
 gre zdaj bolje; seveda se tudi ona „ne ve nič
 spominjati.“ Vso obtožbo popolnoma potrdil
 pa je kovač Andrej Lorbek. Tega je takrat Bre-
 zočnikovo hujskanje tako razburilo, da je takoj
 Kodrovo gostilno zapustil. Zdelo se mu je ravno
 tako, kakor da bi se Avstriji vrat odre-
 zal. Zanimivo je, da je slovenski klerikalec
 Pisnik, v katerega hiši je imel Lorbek svojo
 kovačnico, od njega zahteval, da naj „ne govori
 preveč;“ in ker je Lorbek dejal, da bode res-
 nico povedal, odpovedal mu je Pisnik stano-
 vanje . . . Cela ta zadeva je torej jako zago-
 netna in ne vemo, če je vse končano. Vsled
 netočne izpovedbe prič je bil sicer Brezočnik
 oproščen. Ali upati je, da bode državno prav-
 dnistvo zadevo naprej zasledovalo in vso resnico
 na dan spravilo. Dr. Verstovšek, c. kr. profesor,
 se je nahajal pri razpravi med poslušalci in je
 ob koncu pričel srbofilskega Brezočniku „živio“
 vpiti. Ako je ta dr. Verstovšek tako proketo
 zaljubljen v srbske morilce, zakaj pa potem av-
 strijski kruh je, zakaj ne gre na Balkan? . . .
 Takšnji so plodovi protiaavstrijske prvaške huj-
 skarije!

Cesar je podelil štajerskemu znamenitemu
 pisatelju in kmetskemu prijatelju Petru
 Rosegger c. in kr. avstro-ogrski častni znak
 za umetnost in znanost.

Darilo. Ob priliki smrti njegove soproge da-
 roval je g. dr. Jos. Serbec v Celju za mestne
 ubožce 200 K

Iz črnega okraja Kozje se poroča, da so
 zaprli vedno pijanega posestnika Jožefa Zorko,
 ki je svojo vbožo ženo na naravnost nečloveški
 način trpinčil. Pretepaval jo je z bičem, na ka-
 terem je imel vpletene ojstre žeblje, tako da ji
 je cele kose mesa iztrgal. Ko se je žena vsled
 hudih ran v postelj vlegla, zaklenil jo je v
 mrzlo sobo in jo pustil brez hrane več dni stra-
 dati. Sosedo so nesrečnico resili in Zorka sod-
 niji naznanili.

Zaprl so v Pregradi dolgo iskanega tata
 in vlomilca Rudolfa Zagoršak, ki je izvršil
 zlasti v Savinjski dolini izredno mnogo tatvin.

Tatvina. Trgovki Ferner v Mariboru ukra-
 del je komi Franc Hvalec več oblek v vredno-
 sti par sto kron. Fanta so že zaprli.

Mati umoriti je hotel Andrej Prisljan v Gor-
 ceh pri Braslovčah. Napadel je v temi lastno
 mati in jo s težkim polenom na glavo udaril,
 da se je hudo ranjena in vsa krvava na tla
 zgrudila. Imel je jezo na mati, ker mu ta ni
 hotela posestva dati.

Samomor. V Radgoni skočil je neki Pavel
 Zollenstein iz Središča v Muro. Mrtvega so iz
 vode potegnili.

Motenje vere. V farni cerkvi v Kapeli pri

Ime
MAGGI
 jamči
 za izvrstno kakovost
MAGGI -JEVIH kock
 po 5 vin. za 1/4 litra naj-
 finejše goveje juhe.
 Le-te so najboljše!
 [Blagovollite to upoštevati pri kupovanju.]
 398